

знанието му. Ученикътъ тръбва да изучава промъните на своето съзнание, отъ гледището на живата геометрия, и да следи, кой центъръ въ съзнанието му, като централенъ кубъ, никога не измъни своето място. Скърбите и радостите показватъ, че съ тъхъ заедно човѣкъ мѣни мястото си въ пространството. Когато скърби, човѣкъ се свързва съ сѫщества, които седятъ поизко отъ него. Тъхните вибрации, тъхните състояния сѫ дисхармонични и не отговарятъ на неговите. Тази е причината, задето въ скръбта си човѣкъ чувствува понижаване на състоянието си.

Едно тръбва да знаете: състоянията, които човѣкъ преживява, не сѫ индивидуални, но колективни. Чрезъ тъхъ той изразява едно общо състояние. Ще кажете: Не сме ли свободни да се проявяваме независимо другите хора? — На земята човѣкъ не може да бѫде абсолютно свободенъ. Той е свързанъ съ много сѫщества въ системи, и отъ хармонията или дисхармонията между тъхъ, зависи и неговото състояние. Пъкъ и състоянието на тия сѫщества зависи отъ неговата вътрешна и външна хармония и дисхармония. Такава хармония или дисхармония сѫществува и въ инструментите. Пияното, запримѣръ, има 52 клавиша, които сѫ поставени на мястата си. Всѣки клавишъ е доволенъ отъ мястото си, което заема. Ако нѣкой виртуозъ започне да свири на пияното,